

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subscrisa, **ROMANIAN COMMUNITY COALITION**, cu sediul la 821 W. Stevens Ave #10, Santa Ana, California, 92707, S.U.A., organizație neguvernamentală înființată în anul 2014, reprezentată prin președinte TERHES VASILE CRISTIAN, cu sediul procesual ales la Cab Av Corina Ruxandra Popescu, în str. Trifoi, nr. 6, sector 3 – București, tel: 0311.071.383, fax: 0311.071.384, email: office@popescu-legal.com,

în temeiul art. 340 alin. 1 NCPP formulăm prezenta

PLÂNGERE

A) împotriva ordonanței emise de Parchetul de pe Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul penal nr. 90/P/2022 la data de 27.06.2023, prin care s-a dispus, printre altele, clasarea cauzei având ca obiect infracțiunile de șantaj (art. 207 NCP), abuz în serviciu (art. 297 NCP), grup infracțional organizat (art. 367 NCP), cercetare abuzivă (art. 280 NCP), sesizate prin plângerea formulată la data de 04.01.2019,

B) împotriva ordonanței nr. 272/II/2/25.08.2023 emise de procurorul șef adjunct secție - Parchetul de pe Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul penal nr. 90/P/2022, prin care s-a dispus respingerea plângerii formulate de subscrisa împotriva ordonanței prin care s-a dispus clasarea cauzei,

solicitându-vă, în temeiul art. 341 alin. 6 lit. b) NCPP, desființarea Ordonanței din 27.06.2023 și a ordonanței nr. 272/II/2/25.08.2023 și trimiterea cauzei la procuror în vederea completării urmăririi penale cu respectarea dispozițiilor legale, având în vedere următoarele considerente:

ÎN FAPT

Prin **plângerea penală nr. 1/04.01.2019** formulată la Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, subscrisa am sesizat săvârșirea următoarelor infracțiuni: constituirea unui grup infracțional organizat (art. 367 NCP), represiune nedreaptă (art. 283 NCP), cercetare abuzivă (art. 280 NCP), abuz în serviciu (art. 297 NCP), șantaj (art. 207 NCP), complicitate la uzurpare de calități oficiale (art. 48 rap la art. 258 NCP), omisiunea sesizării (art. 267 NCP), fals intelectual și uz de fals.

Prin **ordonanța nr. 1/2019/04.01.2019**, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție [denumit în continuare „PÎCCJ”] a dispus începerea urmăririi penale *in rem* cu privire la săvârșirea infracțiunilor de șantaj, cercetare abuzivă, abuz în serviciu, inducerea în eroare a organelor judiciare, grup infracțional organizat.

În cauza penală au mai formulat plângeri penale persoanele vătămate Secară Coriolan și Secară Nela, Cioflan Adina Claudia, iar plângerea formulată de numitul Galea Ovidiu, care a constituit obiectul dosarului nr. 590/P/2019 a fost reunit la dosarul nr. 1/2019.

Totodată la dosarul nr. 1/2019 a fost reunită și plângerea formulată de numita Pătrăuș Mihaela Elvira, înregistrată inițial sub nr. 74/P/2018.

Ulterior, ca urmare a desființării Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, dosarul a fost înregistrat sub nr. 90/P/2022.

Prin ordonanța emisă la data de 27.06.2023 PÎCCJ a dispus, printre altele, clasarea cauzei.

Împotriva ordonanței emise la data de 27.06.2023 am formulat plângere, în temeiul art. 339 alin. 4 NCPP.

Prin ordonanța nr. 272/II/2/2023/25.08.2023 s-a dispus respingerea plângerii formulate împotriva ordonanței prin care s-a dispus clasarea cauzei.

Ambele ordonanțe sunt vădit nelegale.

ÎN DREPT

A. Argumente privind desființarea ordonanței de clasare

1. Nelegalitatea ordonanței de clasare în condițiile în care faptele sesizate de subscrisa nu au fost cercetate - fiind încălcat dreptul la o anchetă efectivă, urmărirea penală fiind incompletă

Prin plângerea penală, subscrisa am sesizat săvârșirea următoarelor infracțiuni: constituirea unui grup infracțional organizat, **represiune nedreaptă**, cercetare abuzivă, abuz în serviciu, șantaj, **complicitate la uzurpare de calități oficiale omisiunea sesizării, fals intelectual și uz de fals**, iar prin ordonanța emisă la data de 04.01.2019 s-a dispus începerea urmăririi penale doar cu privire la infracțiunile: șantaj, cercetare abuzivă, abuz în serviciu, inducerea în eroare a organelor judiciare, grup infracțional organizat.

Așadar, organul de urmărire penală nu a dispus începerea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de represiune nedreaptă, complicitate la uzurpare de calități oficiale, omisiunea sesizării, fals intelectual și uz de fals, iar, drept consecință, nu a efectuat niciun act de urmărire penală cu privire la aceste fapte.

În cauză s-a dispus începerea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de represiune nedreaptă și fals intelectual și uz de fals, însă ordonanța emisă la data de 25.04.2019 emisă în dosarul nr. 590/P/2019, ulterior reunit la dosarul nr. 1/2019 **privește faptele sesizate de numitul Galea Ovidiu, care sunt diferite de faptele sesizate de subscrisa.**

Mai mult decât atât, faptul că organul de urmărire penală nu a efectuat niciun act de urmărire penală cu privire la infracțiunile de complicitate la uzurpare de calități oficiale și omisiunea sesizării rezultă chiar din conținutul ordonanței de clasare, **nefiind dispusă nicio soluție cu privire la acestea.**

Așadar, în privința infracțiunilor de represiune nedreaptă, fals intelectual și uz de fals, complicitate la uzurpare de calități oficiale și omisiunea sesizării, organul de urmărire penală a încălcat obligativitatea reglementată de dispozițiile art. 305 NCPP.

Potrivit art. 305 NCPP, „*Când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut*”.

Or, actul de sesizare efectuat de subscrisa îndeplinea toate condițiile prevăzute de lege, motiv pentru care este nelegală încălcarea obligației pozitive de către organul de urmărire penală.

Potrivit art. 282 alin. 1 NCPP, „*Încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului*”.

Potrivit parag. 72 din Hotărârea CEDO pronunțată în cauza Șandru și alții împotriva României „*Obligația statului în ceea ce privește art. 2 din Convenție nu poate fi considerată satisfăcută decât dacă mecanismele de protecție prevăzute în dreptul*

intern funcționează efectiv, ceea ce presupune o examinare promptă a cauzei și fără întârzieri inutile.

Orice carență a anchetei care îi slăbește capacitatea de stabilire a circumstanțelor speței sau de identificare a responsabililor riscă să conducă la concluzia că nu prezintă nivelul de eficiență necesar”.

Cu privire la desfășurarea unei anchete efective, Curtea, în cauza Tashin Acar c. Turciei a reținut că „***Forma acestei anchete poate fi diferită, în funcție de circumstanțe. Totuși, oricare ar fi aceasta, autoritățile statale au îndatorirea de a acționa din oficiu, odată ce au luat cunoștință de faptele incriminate. Ele nu pot lăsa la inițiativa persoanelor apropiate victimei depunerea unei plângeri formale, sau să facă ele investigațiile necesare***”.

Potrivit jurisprudenței CEDO (cauza Larie și alții împotriva României):

„De asemenea, ancheta desfășurată trebuie să fie efectivă. Aceasta presupune ca ea să fie adecvată, adică să permită să conducă la identificarea și, eventual, pedepsirea persoanelor răspunzătoare [Ramsahai și alții împotriva Țărilor de Jos (MC), nr. 52391/99, pct. 324, CEDO 2007-II].

Este vorba, aici, de o obligație care vizează nu rezultatul, ci mijloacele. Autoritățile trebuie să fi luat măsurile care le erau accesibile în mod rezonabil pentru a strânge probele legate de incident [Tanrikulu împotriva Turciei (MC), nr. 23763/94, pct. 101-110, CEDO 1999-IV, pct. 109, precum și Salman împotriva Turciei (MC), nr. 21986/93, pct. 106, CEDO 2000-VII].

Nu se poate susține că organele de urmărire penală ar fi efectuat o anchetă efectivă, având în vedere că în prezenta cauză nu au fost administrate mijloacele de probă care pot contribui la aflarea adevărului și la justa soluționare a cauzei.

2. Nelegalitatea ordonanței de clasare în condițiile în care ordonanța este nemotivată în raport de faptele sesizate de subscrisa

Pentru a dispune clasarea cauzei, s-a reținut doar că „*Înregistrarea evidențiază discuții informale la o masă la care s-au servit diverse produse, fără să illustreze indicii, probe sau date că s-ar fi constituit un grup infracțional organizat cu anumită structură, existență stabilă, ierarhii și roluri prestabilite. Nu rezultă din această înregistrare probe sau indicii cu privire la vreo formă de ilicit penal, urmând să se dispună clasarea pe motiv că faptele nu există”.*

Cu alte cuvinte, pentru infracțiunile de represiune nedreaptă (art. 283 NCP), cercetare abuzivă (art. 280 NCP), abuz în serviciu (art. 297 NCP), șantaj (art. 207 NCP), complicitate la uzurpare de calități oficiale (art. 48 rap la art. 258 NCP), omisiunea

sesizării (art. 267 NCP), fals intelectual și uz de fals, s-a dispus clasarea cauzei, pentru că din înregistrare nu rezultă probe sau indicii cu privire la **vreo formă de ilicit penal**.

Astfel, ordonanța de clasare a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 286 alin. 1 lit. d) NCPP, care prevăd că „Ordonanța trebuie să cuprindă: *obiectul actului sau măsurii procesuale ori, după caz, tipul soluției, precum și motivele de fapt și de drept ale acestora*”, aceasta fiind nemotivată.

Prin Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 aprilie 2005, pronunțată în Cauza Albina împotriva României, paragraful 30, s-a constatat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile formulate de apelanți sunt în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată.

Într-adevăr, în condițiile în care **singura analiză – și aceea extrem de sumară - privește infracțiunea de constituirea unui grup infracțional organizat**, este evidentă încălcarea dreptului subscrisei la un proces echitabil.

Astfel ordonanța de clasare nu a fost motivată corespunzător cu privire la temeiurile de fapt și de drept și nu cunoaștem motivele reale pentru care s-a dispus clasarea cauzei cu privire la infracțiunile menționate.

Simpla afirmație pretins acoperitoare că din înregistrare „*nu rezultă probe sau indicii cu privire la vreo formă de ilicit penal*” nu poate reprezenta „*indicarea motivelor de fapt și de drept ale soluției de respingere a plângerii*”, în condițiile în care prin plângerea formulată, subscrisea am invocat numeroase fapte prevăzute de legea penală, însă procurorul a dispus clasarea acestora, fără a indica, în concret, **cu privire la fiecare în parte, care sunt motivele pentru care apreciază că acestea „nu există”**.

Mai mult decât atât, potrivit art. 3 alin. (2) NCPP, „*Funcțiile judiciare se exercită din oficiu, în afară de cazul când, prin lege, se dispune altfel*”.

Totodată, potrivit art. 8 NCPP, „*Organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil*”.

Așadar, deși total fals, chiar dacă din înregistrare nu ar rezulta probe sau indicii cu privire la săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, organul de urmărire penală avea obligația ca **din oficiu** să efectueze acte de urmărire penală din care să rezulte dacă sunt sau nu întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor sesizate, fiind inoperant principiul disponibilității în ramura dreptului penal.

3. Nelegalitatea ordonanței de clasare

Pentru a dispune clasarea cauzei, s-a reținut în mod nelegal „Contrar precizărilor din sesizări și din declarațiile martorilor ce au expus prin depozițiile date, acuze, opinii și presupuneri față de magistrații menționați în cauză ca fiind făptuitori și că aceștia ar fi comis diverse infracțiuni, din înregistrarea ambientală se reține că nu rezultă presiuni asupra vreunui judecător ori planificarea unor infracțiuni viitoare «cu scopul de a-i intimida pe toți ceilalți magistrați judecătorești și de a-i determina să pronunțe soluții contrare prevederilor legale și probatoriului din cauzele penale pe care le judecau și cu care au fost investiți de către DNA - S.T. Oradea»”.

Contrar motivului pentru care s-a dispus clasarea cauzei, în segmentul 12:03-13:47 al înregistrării ambientale:

„Man Ciprian: Dacă încep urmărirea față de astea două judecătorești și trimiterea în judecată pe ăia trei, o să mai intre frica în ei.

Voce: Se mai liniștesc, da... sută la sută”.

Contrar susținerilor, în segmentul 21:39-23:31 al înregistrării ambientale:

„Man Ciprian: Denisa îi foarte apropiată de ea. Era foarte... Ea cu Udroiu merge la asta. Va avea un impact foarte puternic trimiterea lui Pătrăuș”.

În aceste condiții, motivarea procurorului de caz sfidează legalitatea activității de urmărire penală și **buna-credință**.

Or, potrivit art. 4 alin. 3 din Legea nr. 304/2022, „Judecătorii și procurorii își desfășoară activitatea cu bună-credință și în mod imparțial, asigurând inclusiv aparența de imparțialitate”.

În condițiile în care din înregistrarea ambientală rezultă fără putință de tăgadă că **făptuitorii urmăreau ori continuarea urmăririi penale ori trimiterea în judecată a unor judecătorești**, care să aibă drept rezultat declarat „un impact foarte puternic”, este vădit nelegală concluzia procurorului care a exercitat funcția de urmărire penală, impunându-se, fără dubiu, desființarea ordonanței de clasare și analizarea, în mod imparțial, a înregistrării ambientale.

Procurorul de caz își motivează soluția pe faptul că în perioada 03.06.2019-02.07.2019 față de Ardelean Cristian Marius și Man Ciprian au fost aplicate măsuri de supraveghere și a fost autorizată obținerea de la furnizorii de rețele publice de comunicații cu privire la posturile lor telefonice și că nu au rezultat date, indicii sau probe cu privire la existența vreuneia dintre infracțiunile sesizate.

Dat fiind faptul că înregistrarea ambientală a apărut în spațiul public la data de **03.01.2019**, este evident că făptuitorii, care ocupă, fiecare dintre ei, de altfel, funcția

procuror, au întreprins toate diligențele necesare astfel încât să nu se obțină mijloace materiale de probă prin înregistrări împotriva acestora.

Fiind adusă înregistrarea ambiantală la cunoștința publicului larg la data de 03.01.2019, rezultă cu puterea evidenței că, la 6 luni după acest moment, procurorii nu au mai discutat telefonic despre actele de urmărire penală sau de inculpare pe care le plănuiau împotriva judecătorilor.

Așadar, explicația procurorului de caz atestă, din nou, că acesta a exercitat funcția de urmărire penală fără a respecta principiile fundamentale ale procesului penal și cu încălcarea bunei-credințe, acționând strict cu scopul de a identifica argumente care să fundamenteze soluția de clasare pentru colegii procurori.

B. Argumente privind desființarea ordonanței 272/II/2/2023/25.08.2023

1. Incidența sancțiunii nulității ordonanței nr. 272/II/2/25.08.2023, în condițiile în care aceasta a fost emisă de către procurorul șef adjunct al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Potrivit art. 339 alin. 1 NCPP, „*Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă, după caz, de prim-procurorul parchetului, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție*”.

Or, ordonanța nr. 272/II/2/25.08.2023 a fost emisă de către procurorul șef **adjunct** al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Potrivit art. 19 alin. 3 lit. e) din Regulamentul din 2019 de ordine interioară al parchetelor „*Procurorul șef secție are următoarele atribuții: analizează legalitatea și temeinicia soluțiilor adoptate de către procurorii din secție*”.

Potrivit art. 19 alin. 4 din Regulamentul din 2019 de ordine interioară al parchetelor, „*Procurorul șef secție adjunct are următoarele atribuții:*

- a) *organizează, conduce, controlează și răspunde de îndeplinirea atribuțiilor manageriale încredințate de procurorul șef secție;*
- b) *soluționează lucrările repartizate de procurorul șef secție și de conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;*
- c) *exercită atribuțiile procurorului șef secție, în absența acestuia;*

d) exercită orice alte atribuții dispuse de procurorul șef secție sau de conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”.

Or, în conținutul ordonanței nr. 272/II/2/2023/25.08.2023 nu există nicio mențiune despre faptul că procurorul șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ar fi fost absent, astfel încât **rezultă că ordonanța este lovită de nulitate.**

Întrucât nu au fost îndeplinite condițiile pentru ca plângerea formulată de subscrisa să fie soluționată de către procurorul **șef adjunct al Secției de urmărire penală și criminalistică**, au fost încălcate dispozițiile art. 339 alin. 1 NCPP, fapt care atrage incidența dispozițiilor art. 282 NCPP.

Potrivit art. 282 alin. 1 NCPP, „*Încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului*”.

În condițiile în care nu s-a dovedit că procurorul șef al Secției de urmărire penală și criminalistică a fost absent la data de 25.08.2023, rezultă că în mod nelegal a fost soluționată plângerea de către procurorul șef **adjunct**, fapt care a produs o vătămare a subscrisei, întrucât nu a fost respectat **întocmai** dreptul ca plângerea să fie soluționată de procurorul șef și nu de către procurorul șef adjunct.

2. Nelegalitatea ordonanței nr. 272/II/2/25.08.2023, în condițiile în care aceasta s-a reținut că subscrisa avem calitate de denunțător și, pe cale de consecință, nu putem formula plângere împotriva ordonanței de clasare

Conform art. 79 NCPP, „*Persoana care a suferit o vătămare fizică, materială sau morală prin fapta penală se numește persoană vătămată*”.

Subscrisa suntem o persoană juridică înființată în anul 2014 cu scopul de a sprijini statul de drept, democrația, independența justiției, lupta anticorupție și respectarea drepturilor omului în România.

Astfel, vătămarea subscrisei este de natură morală și constă în violarea valorilor a căror apărare face obiectul de activitate al subscrisei.

Legislația română privind ONG-urile se referă expres la crearea cadrului pentru: exercitarea dreptului la liberă asociere; promovarea valorilor civice, ale democrației și statului de drept; urmărirea realizării unui interes general, local sau de grup.

Conform art. 187 NCC, intitulat marginal <elementele constitutive>, „*Orice persoană juridică trebuie să aibă o organizare de sine stătătoare și un patrimoniu propriu, afectat realizării unui anumit scop licit și moral, în acord cu interesul general*”.

Prin urmare, scopul persoanei juridice face parte din înseși elementele sale constitutive, astfel încât împiedicarea realizării acestui scop creează evident un prejudiciu moral persoanei juridice.

Conform art. 252 NCC, „Orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane (...)”, iar conform art. 257 NCC „Dispozițiile prezentului titlu se aplică prin asemănare și drepturilor nepatrimoniale ale persoanelor juridice”.

Prin urmare, persoana juridică este îndreptățită să solicite și să obțină respectarea elementelor sale constitutive, între care și scopul său.

Acest lucru se realizează – între altele – prin respectarea dreptului la un proces echitabil, care include în materie penală dreptul la o anchetă efectivă.

Având în vedere infracțiunile cu privire la care am formulat plângerea sunt infracțiuni de corupție sau contra înfăptuirii justiției și contextul acestor fapte, este evident că intră în scopul subscrisei.

Prin urmare, subscrisa suntem persoană vătămată, întrucât am săvârșit un prejudiciu moral urmare infracțiunilor ce formează obiectul plângerii, întrucât s-a adus atingere unuia dintre elementele constitutive ale subscrisei, ca persoană juridică, organizație non-guvernamentală.

În plus, arătăm că la fila nr. 17 din ordonanța prin care s-a dispus clasarea cauzei, se prevede că „soluția se comunică persoanelor vătămate și suspectilor”.

Or, faptul că subscrisa suntem persoană vătămată este atestat și prin aceea că s-a procedat la comunicarea ordonanței prin care s-a dispus clasarea, subscrisa fiind informată și despre dreptul de a formula plângere în termen de 20 de zile.

În condițiile în care subscrisa nu aveam calitatea de persoană vătămată, procurorul nu ne comunica că avem dreptul de a formula plângere împotriva soluției de clasare, în termen de 20 de zile de la comunicarea ordonanței.

Potrivit jurisprudenței CEDO¹, „Curtea reamintește că a constatat deja că accesul nerestricționat la dosarul cauzei și folosirea nerestricționată a notițelor, inclusiv, după caz, posibilitatea de a obține copii ale documentelor relevante, constituie garanții importante ale procesului echitabil. Neasigurarea acestui tip de acces a reprezentat, în motivarea Curții, unul dintre factorii care au determinat constatarea încălcării principiului egalității armelor (a se vedea Matyjek împotriva Poloniei, nr. 38184/03, pct. 59 și 63, CEDO 2007 V, și Luboch împotriva Poloniei, nr. 37469/05, pct. 64 și 68, 15 ianuarie 2008)”.

¹ HOTĂRÂREA din 18 martie 2014 pronunțată în Cauza Beraru împotriva României (Cererea nr. 40107/04) Strasbourg

Pentru toate acestea, vă solicităm sa admiteți plângerea formulată:

A) împotriva ordonanței emise de Parchetul de pe Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul penal nr. 90/P/2022 la data de 27.06.2023 prin care s-a dispus, printre altele, clasarea cauzei având ca obiect infracțiunile de șantaj (art. 207 NCP), abuz în serviciu (art. 297 NCP), grup infracțional organizat (art. 367 NCP), cercetare abuzivă (art. 280 NCP), sesizate prin plângerea formulată la data de 04.01.2019,

B) împotriva ordonanței nr. 272/II/2/25.08.2023 emise de procurorul șef adjunct secție - Parchetul de pe Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul penal nr. 90/P/2022, prin care s-a dispus respingerea plângerii formulate de subscrisa împotriva ordonanței prin care s-a dispus clasarea cauzei,

solicitându-vă, în temeiul art. 341 alin. 6 lit. b NCPP, desființarea Ordonanței din 27.06.2023 și a ordonanței nr. 272/II/2/25.08.2023 și trimiterea cauzei la procuror în vederea completării urmăririi penale cu respectarea dispozițiilor legale.

Precizăm ne rezervăm dreptul de a completa argumentele invocate prin prezenta plângere.

Anexăm împuternicirea avocațială emisă în baza contractului de asistență juridică nr. 3359572/08.09.2023.

ROMANIAN COMMUNITY COALITION

Av. Corina-Ruxandra Popescu

av. Butnaru Mihai Valentin